

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 021115 21 U
Tuzla, 14.10.2021. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji Predragu Krsmanović, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužiteljice **Z.S.**, iz B., zastupane po punomoćniku Senadu Bešiću, advokatu iz Tuzle, ulica M. Tita broj 36., protiv rješenja tužene strane **Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo**, ul. Hamdije Kreševljakovića broj 96., broj 07-26-1-575/20, od 16.12.2020. godine, u upravnoj stvari **provodenja promjena u katastarskom operatu**, dana 14.10.2021. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužiteljica je ovom sudu, dana 10.02.2021. godine, putem naprijed navedenog punomoćnika, podnijela dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog nepravilne primjene materijalnog prava, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, nepravilnog zaključka iz utvrđenog činjeničnog stanja, te prekoračenja granica ovlaštenja od strane tuženog.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je netačan navod da se radi o pogrešnom upisu korisnika prava posjeda, odnosno da su upisana druga lica u odnosu na D.F., iz razloga "što se radi o univerzalnim pravnim sljednicima D.F., koji su nesavjesni, odnosno koji su znali i morali su znati da ostavinsku masu u ostavinskom postupku čini i dio koji predstavlja bračnu stečevinu Z.S.".

Tužbom se predlaže da sud poništi osporeno i prvostepeno rješenje i predmet vрати tuženom na ponovno rješavanje, ili da sam odluči o upravnoj stvari, a da tuženog obaveže da tužiteljici nadoknadi troškove spora, i to za sastav tužbe u iznosu od 360,00 KM i za sudsku taksu po odluci suda.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispital zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je tužena strana osporenim aktom odbila kao neosnovanu žalbu tužiteljice izjavljenu protiv prvostepenog rješenja Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Tuzla, broj 07-31-2678/19-1 FV, od 10.03.2020. godine, kojim je,

kao neosnovan, odbijen zahtjev tužiteljice za upis promjene posjednika u katastarskom operatu.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužiteljica, dana 08.11.2019. godine, putem predmetnog punomoćnika, prvostepenom organu podnijela zahtjev za provođenje promjena u katastru na više nekretnina u KO ... i KO ..., bliže opisanih u zahtjevu, na osnovu pravosnažne presude Opštinskog suda u Tuzli, broj P. 2430/05, od 19.06.2008. godine, kojom je utvrđeno da je tužiteljica predmetne nekretnine stekla u toku trajanja bračne i vanbračne zajednice sa D.F., iz D. D., kao tuženikom iz te parnice, da je udio tužiteljice u sticanju tih nekretnina 1/2, što je tuženi iz te parnice dužan priznati i trpiti da se tužiteljica upiše kao vlasnik i posjednik na istim nekretninama sa dijelom od 1/2, kao i da se izvrši fizička dioba istih nekretnina, tako što će se tužiteljici izdvojiti i predati u posjed njen dio; da je prvostepeni organ prije odlučivanja o predmetnom zahtjevu, između ostalog, utvrdio da lice koje se, kao tuženi, navodi u pomenutoj presudi, nije upisan kao posjednik predmetnih nekretnina.

Da je na osnovu ovakvog utvrđenja prvostepeni organ zahtjev tužiteljice odbio kao neosnovan, pozivajući se na odredbe člana 12. i člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta (“Službeni list SRBiH” broj 14/78, 12/87 i 26/90, i “Službeni list SRBiH” broj 4/93, 13/94).

Protiv prvostepenog rješenja tužiteljica je, iz razloga sličnih onima koje iznosi i u predmetnoj tužbi, izjavila žalbu tuženom, koji je, rješenjem koje se pobija tužbom, žalbu odbio kao neosnovanu, nalazeći da je prvostepeni akt u svemu pravilan i zakonit.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da nije osnovan nijedan od bitnih razloga tužbe.

Naime, odredbama člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta - “Službeni list SRBiH” broj 14/78, 12/87 i 26/90, i “Službeni list SRBiH” broj 4/93, 13/94 (koji Zakon se, shodno odredbama člana 211. Zakona o premjeru i katastru nekretnina - “Službeni list SRBiH” broj 22/84, 12/87, 26/90 i 36/90, te “Službeni list RBiH” broj 4/93 i 13/94, primjenjuje do uspostavljanja katastra nekretnina po odredbama Zakona o premjeru i katastru nekretnina) propisano je da se **promjene korisnika** u katastarskom operatu provode na osnovu pravosnažne odluke suda ili drugog nadležnog organa, kao i na osnovu ugovora ovjerenog kod suda, dok je odredbama stava 4. istog člana tog Zakona propisano da se, dok se ne provedu promjene u katastarskom operatu, **uzima kao tačno stanje koje proizilazi iz katastarskog operata**.

Dalje, odredbama člana 12. stav 1. istog Zakona, propisano je da su *sudovi i drugi organi koji rješavaju o vlasništvu i drugim stvarnim pravima na nekretninama, dužni da u aktima kojima rješavaju o tim pravima označavaju nekretnine prema podacima premjera i katastra zemljišta i da te akte po njihovoj pravosnažnosti dostave opštinskom organu uprave nadležnom za poslove kataстра*, dok je odredbama člana 26. stav 1. i 2. istog Zakona propisano da *katastar zemljišta, pored ostalog, sadrži i podatke o korisnicima parcela, te da se ti podaci upisuju u katastarski operat*.

Iz sadržaja citiranih odredaba proizilazi da su upisi koji se tiču promjene lica upisanih u katastru nekretnina dozvoljeni samo ukoliko se katastarski podaci, u ispravi na osnovu koje se traži upis promjena, **slažu** sa podacima koji su u katastarskom operatu upisani u momentu prijema zahtjeva za upis (ili prijema isprave po kojoj se upis promjena vrši po službenoj dužnosti), i to kako u pogledu katastarskog broja, i drugih **bitnih identifikacionih podataka**, tako i u pogledu **lica** koja su **upisana kao korisnici** tih nekretnina.

To dalje znači da iz citiranih odredaba proizilazi da, ukoliko se podaci u ispravi na osnovu koje se traži upis promjena, **ne slažu sa katastarskim podacima** upisanim u **momentu podnošenja zahtjeva**, zahtjev za upis treba odbiti kao neosnovan, jer bi bio **nezakonit**.

Ovakvo zakonsko rješenje je po shvatanju suda logično ne samo iz razloga što se na taj način **štiti povjerenje u katastar nekretnina** (koji po odredbama člana 9. stav 1. Zakona o premjeru i katastru nekretnina **predstavlja javnu knjigu**), nego i zbog toga što bi se u slučaju dozvole upisa promjena u takvom slučaju **mogla ugroziti stečena prava novoupisanog posjednika**, koja su legalno stečena nakon sačinjavanja isprave na osnovu koje se traži upis promjena, zbog čega sud smatra da je u interesu lica koja su, na osnovu bilo koje isprave, stekla pravo na upis promjena u katastru, da takav upis **zatraže što prije** (a ne kao u predmetnom slučaju **nakon 10 godina od pravosnažnosti predmetne presude**), jer, u suprotnom, sami snose rizik i odgovornost za sve eventualne štetne posljedice neblagovremenog upisa.

U konkretnom slučaju, iz nespornih činjenica predmeta proizilazi da se katastarski podaci u presudi na osnovu koje tužiteljica traži upis promjena, **ne slažu sa podacima upisanim u katastarskom operatu** u pogledu upisanih korisnika, budući da iz činjenica predmeta proizilazi da je lice koje se, kao tuženi, navodi u toj presudi, u međuvremenu umrlo, i da više **nije upisano kao posjednik** predmetnih nekretnina, a da su se, kao posjednici, **upisala druga fizička lica**, kao njegovi **naslijednici**.

Stoga sud smatra da su prvostepeni organ i tužena strana pravilno utvrdili da lice koje se, kao tuženi, navodi u pomenutoj presudi, **nije više upisano kao posjednik** predmetnih nekretnina, što se čak potvrđuje i predmetnom žalbom i predmetnom tužbom, tvrdnjom da su sadašnji upisani posjednici "**univerzalni sukcesori upisanog D.F.**".

Na kraju, sud posebno ističe da organ koji vodi katastarske podatke ni prema odredbama člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta, ni prema drugim odredbama tog ili drugog Zakona, **nije ni nadležan, ni ovlašten** da, u slučaju neslaganja trenutnog katastarskog stanja, sa stanjem u ispravama na osnovu kojih se traži upis promjena u katastru, provodi dalji upravni postupak, i **utvrđuje čije pravo na posjed je "jače"**, i da li su trenutno upisani posjednici "**savjesni**" ili "**nesavjesni**" u pogledu prava podnosioca zahtjeva, nego je dužan takav zahtjev za upis odbiti kao neosnovan, u kom slučaju podnositelj zahtjeva svoja eventualno povrijedena posjedovna i druga prava može ostvarivati samo kod **nadležnog suda**.

Sud je detaljno cijenio i analizirao pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je, s obzirom na izloženo nesporno utvrđeno činjenično stanje, ocijenio da oni po procesnom i materijalnom pravu ne mogu uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari i drugačije presuđenje, zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Z a p i s n i č a r:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.

S u d i j a:
Predrag Krsmanović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.